

N:o 107.

Af Herr **Hans Johnsson:** *Angående ändring och tillägg i stadgan den 31 Maj 1878 om skjutsväsendet.*

Då det visat sig vid våra flesta skjutsanstalter, att vid entreprenadauktions hållande för skjutsens öfvertagande på entreprenad detsamma icke kunnat åstadkommas emot fastställd maximilega, utan att betydliga bidrag derutöfver fått lemnas af landsting och skjutsskyldige, och då, efter mitt förmenande, maximilegan är så hög, att skjutsen borde kunna vid de flesta anstalterna utgöras utan något bidrag, torde det vara skäl att tillse, huruledes i gällande stadga fins något förordnadt, som kan vara till hinder härför.

Uti Kongl. Maj:ts nådiga stadga af den 31 Maj 1878 angående skjutsväsendet fins ej något hinder för den resande, som visar sig oredig eller är af starka drycker öfverlastad, att på skjutsanstalt erhålla skjuts, och då han derjemte enligt 38 § är berättigad att med iakttagande af stadgad körningstid sjelf eller genom medhafvande betjening köra det åkdon han för resan begagnar, oaktadt han härtill må anses mindre lämplig att omhänderhafva en eller flere hästar, hvilka utgöra en betydlig del af den skjutsskyldiges egendom; och som ofta är förhållandet att den resande är i saknad af tillgångar att gälta den skada, som kan uppkomma genom ett vårdslöst handhafvande af häst och åkdon, anser jag en sådan resande ej må vara berättigad till att erhålla skjuts.

Som 44 § i samma stadga afser att den resande skall vara skyldig att använda den skjuts, som är att tillgå på den skjutsanstalt han passerar, tror jag det vara nödigt att denna § får den tydning eller

förändring, att icke någon annan, än med den skjutsskyldiges medgifvande, får fortskaffa den resande, ty såsom nu är, händer det mycket ofta, att kringboende personer under den årstid de icke använda sina hästar för jordens beredning eller, då vackra vägar finnas, åtaga sig att med mindre lega skjutsa den resande, hvilket har till följd, att den skjutsskyldige, som ständigt skall hålla ett visst antal hästar för skjutsens utgörande, under den lediga årstiden och då lätta vägar finnas icke får utgöra någon nämnvärd skjuts, då han deremot under den brådare årstiden samt då svårt väglag är rådande får utgöra all den skjuts som förekommer.

Jag vågar därför föreslå, att till någon därför lämplig § i ofvannämnda stadga må göras följande tillägg:

Resande, som visar sig oredig eller är af starka drycker synbarligen öfverlastad, vare ej berättigad att erhålla skjuts;

samt att 44 § i samma stadga måtte få följande förändrade lydelse:

Resande, som med skjuts eller jernvägståg ankommer till ort, der skjutsanstalt fins, och vill vidare med skjuts befordras, må icke mot betalning använda annan skjuts än den, som vid skjutsanstalten är att tillgå, så vida icke den, af hvilken skjutsen vid anstalten utgöras skall, samtycker dertill, att resan må med samma eller annan skjuts fortsättas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1884.

H. Johnsson.